

இந்திய - இலங்கை ஆளும் பாசிச கும்பல்களுக்கு இடையில் இறுதிநேர சமரசம் ஏற்பட்டுவிட்டது. பிரேமதாசா, ராஜீவ் காந்தி ஆகியோரது 'மானம் - மரியாதை' யைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்கான ஓர் இடைக்கால ஏற்பாடுதான் இது. இரு அரசுகளுக்கிடையே கடந்த இரு மாதங்களாக நடந்துவந்த அளவ் பறக்கும் அரசு தந்திரம் மற்றும் பிரச்சாரப் போரை நிறுத்திக் கொண்டு இரகசிய பேரங்களில் இறங்கியுள்ளனர். இதனால் இரண்டு நாட்டு மக்களையும் மட்டுமல்ல; அவர்கள் தங்களைத் தாங்களே ஏமாற்றிக் கொள்ளுகிறார்கள்.

* தெற்கு ஆசிய பிராந்தியத்தில் இந்தியாவின் ஆக்கிரமிப்பு - ஆதிக்க, விரிவாக்கக் களவுகள் கருச்சிதைவு அடைவதையும்;

* வடகிழக்கே ஈழ சுயநிர்ணய உரிமைப் போரையும், தெற்கே ஜே.வி.பி. (மக்கள் விடுதலை முன்னணி)யின் 'கலக'த்தையும் ஒடுக்க முடியாமல் பிரேமதாசா அரசு வீழ்வதையும்;

- எப்பாடுபட்டாலும் அவர்களால் தடுக்கவே முடியாது!

இந்தியா - இலங்கை ஆளும் பாசிச கும்பல்களின் 'கௌரவத்துக்குப் பங்கம்' ஏற்படாத வகையில் மிகமிகச் சிறிய, மிகமிகப் பொதுவான, தெளிவற்ற அரசுத்திர

கிவிட்டது. அது பணிந்து போனதைத் தான் குறிக்கிறது.

'இந்திய இராணுவத்தை வெளியேற்றுவதற்கான ஏற்பாடுகளை இலங்கை அதிபர் செய்வார்' 'இந்திய இராணுவத்தை பாசறைகளுக்குள் முடங்கும்படி உத்திரவு போடவார்' 'இலங்கை இராணுவம் சட்டஒழுங்கு அதிகாரத்தை மேற்கொள்ளும்' 'இந்திய - இலங்கை இராணுவங்களுக்கிடையே மோதல் நிலைமை உருவாகும்' 'இந்தியாவுடனான போரில் இலங்கை வெல்ல முடியாதுதான், இருந்தாலும் இலங்கையின் சுயாதிபத்தியத்தையும் சுதந்திரத்தையும் பாதுகாக்கக் கடைசி குடிமகன் இருக்கும் வரை போரிடுவோம்' என்றெல்லாம் இலங்கை அரசு வீராவேசம் பேசியது. இவை அரசுத்திரப் பிரச்சாரப் போரின் ஓர் அங்கம் என்று விட்டுவிடலாம்.

படைவிலக்கம்தான்; பேச்சுவார்த்தைக்கு இடமே கிடையாது என்று மறுத்துவந்தது, இலங்கை அரசு. ஆனால் இறுதி நாட்களில் கீழே இறங்கிப்போய், "இலங்கையிலுள்ள எல்லாப் படைகளுக்கும் பிரேமதாசாதான் தலைமை ஆணையாளர்; புலிகளுடனான போரை - பகைமையை நிறுத்தி விடுவது ஆகிய இரு நிபந்தனைகள் அடிப்படையில் பேச்சுவார்த்தைக்குத்தயார்" என்று அறிவித்தது. இறுதிநேரத்தில் இந்த இரு

இந்திய அரசு தனது நேர்மையான அரசுத்திர முயற்சிகளினால் தற்போதையை சமரச ஒப்பந்தத்தை சாதித்தவில்லை. புலிகளுடன் பிரேமதாசா போவார்த்தை என்றவுடன் இந்திய அரசு பயம் தொற்றிக் கொண்டுவிட்டது. பிரேமதாசா படைவிலக்கத்துக்கான கெடுவரவுடன் அப்பயம் பீதியாகிவிட்டது. பீதியை காரணமாக இந்தியா அடுக்கடுக்கான பொய்களும், அடுத்தடுத்துப் பல தரவுகளும் செய்து உலக அரங்கில் அம்பலப்பட்டுப்போனது.

* படைவிலக்கக் கெடுவரவற்றும், இந்தியா முதலில் சொன்ன காரணம், இராணுவ டுப்பக் காரணங்களில் குறித்த எந்தவிடையில்க முடியாது என்பதுதான். பிரகுத்தங்களின் பாதுகாப்பு, அதிகாரப்பிரிவு ஆகியவற்றை நிபந்தனையாக வைத்தது. இந்தியாவின் பிராந்திய நலன்கள் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதால் விலக முடியாது என்று இந்த இராணுவப் பணிகளும் இந்திய - இலங்கை ஒப்பந்தமும் ஏறக்குறைய நிறைவேற்றாத மே மாதம் வரை பிரச்சாரம் செய்து ததுக்கு மாறாகப் பிரச்சாரம் செய்தது.

* இலங்கையில் உள்ள தனது அடிப்படைகளை விட்டுத் தனிஈழம் பிரகடனம் செய்தாகவும், இந்திய இராணுவம் விலகாது என்றும் பிரச்சாரத்தை முடுக்கிவிட்டது. இந்தியாவிலும் கூலிப்பிரச்சாரம் முடுக்கிவிட்டது.

* முஸ்லீம் மற்றும் சிங்கள மக்களது எதிராக மக்கள்திரள் படுகொலைகளை நடவிழ்த்துவிட்டு இனக்கலவரத்தைத் தூண்டிய இந்திய இராணுவம் முயன்றது. ஈழத்தின் சிறுவர்களைக் கட்டாயப்படுத்தி வடக்குக் கொண்டுபோய் 'மக்கள் தொண்டர்' படை என்ற கூலிப்படைக்கு ஆள் சேர்த்தது.

* அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, ரஷ்யா என்று வல்லரசுகளிடம் இந்திய மந்திரிகளும், அதிகாரிகளையும் அனுப்பி மையிட்டு, ஆதரவு தேடியது. பிரதமர் அந்த வல்லரசுத் தலைவர்களிடம் ஆதரவு கோரி மன்றாடினார்.

* படை விலக்கக் கோரிக்கை இலங்கை வலிந்து நின்றபோது, இந்தியாவே வலியப்போய் பேச்சுவார்த்தை வரும்படி கெஞ்சியது; பிறகு பிரட்டிபுத்த.

* அமிர்தலிங்கம், யோகேஸ்வரன், மகேஸ்வரன் ஆகியோரது கொள்கைகளைத் தமக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்காகவும், பிரபாகரன் கொள்கைகளை வதந்தியையும் பரப்பவும் கேவலமான பிரச்சாரத்தில் ஈடுபட்டது.

* இன்னொரு சுயாதிபத்திய, ஈழ இயக்க நாட்டின் தலைவர்களைப் பற்றி ராஜீவ் மிரட்டுவதாகவும் அவற்றைத் தரக்குறைவான தாக்குதல்களை நடத்தினார்.

* தெற்கு ஆசிய பிராந்தியக் கும்பல்களின் மைப்பு (சாரக்) கலைந்துபோகும் அடிப்படைகளைத் தடுக்க உட்பட உலக அரங்கில் இந்தியா கும்பல்களைத் தடுக்கின்றன.

* இந்தியா தெற்கு ஆசியாவில் இந்திய வெறிபிடித்த ஆதிக்க சக்தியாக முயற்சிக்கிறது என்று பகிரங்கமாகச் சாட்டுக்கு ஆளாகியது. இந்திய அரசு முறை மறுக்கவேண்டியதாகியது.

■ இந்தியப் படைவிலக்கம் கண்டுபிடிப்பு

■ மாஜி ராணுவத்தினரின் படை திரட்டுகிறது. இந்தியா தீர்மானிக்கும் சக்தியாக ஜே.வி.பி.

வார்த்தைகள் மூலமாக தற்போது ஏற்பட்டுள்ள சமரச ஒப்பந்தத்தை அறிக்கையாக வெளியிட்டுள்ளார்கள். இரு அரசுகளும் தமது வசதிக் கேற்ப வியாக்கியானம் செய்து கொள்வதற்குத்தான் இந்த ஏற்பாடு!

"எனது கோரிக்கையை ஏற்று இந்தியா படைவிலக்கம் செய்துகொள்ள ஒப்புக் கொண்டுவிட்டது. அதன்மூலம், இலங்கையின் சுதந்திரத்தையும் சுயாதிபத்தியத்தையும் அங்கீகரித்துள்ளது" என்று பெருமைப்பட்டிக் கொள்கிறார் பிரேமதாசா.

"இந்திய அரசு கடைப்பிடித்துவந்த பிடிவாதமான விடாமுயற்சி, நிதானம், புத்திசாலித்தனம் ஆகியவற்றுக்குக் கிடைத்த அரசுத்திர வெற்றி. இதன் காரணமாக இரு நாடுகளுக்கும் இடையே நேரவிருந்த அசிங்கமான மோதலைத் தவிர்த்துவிட்டோம்" என்று அதிகாரபூர்வமாக கூறிக்கொள்கிறது. இந்திய அரசு. ஆனால் "பிரேமதாசாவைப் பணிய வைப்பதில், நிபந்தனைகளைக் கைவிடச் செய்து பேச்சுவார்த்தைக்கு உடன்பட வைப்பதில் வெற்றி பெற்றுவிட்டோம்" என்று பீற்றிக் கொள்கின்றன. அதன் பிரச்சார சாதனங்கள்.

இந்தியப் படைவிலக்கத்துக்கான கெடுவரவற்றில் இருந்து இலங்கை அரசு காட்டிவந்த வீராவேசத்தைப் பார்க்கும்போது, தனது கோரிக்கைகள், நிபந்தனைகள் எல்லாம் கைவிட்டு பேச்சுவார்த்தைக்கு இணங்க

நிபந்தனைகளையும் கூடக் கைவிட்டு, "இலங்கை அதிபரின் கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டு படைவிலக்கத்துக்கு ஒப்புக் கொள்வதாக கூறி ஒரு அடையாளமாக ஒரு சிறிய பிரிவை விலக்கிக் கொண்டாலும் கூட போதும்" என்று பணிந்துவிட்டது.

அதையும் கூட, "இலங்கை அதிபரின் கோரிக்கையை ஏற்று மீண்டும் படைவிலக்கம் துவங்குவது" என்று சமரச வார்த்தைகளில் ஒப்பந்தம் போட்டுக் கொண்டார்கள். அதாவது பிரேமதாசா கோரிக்கைக்கு இந்தியா பணிந்ததைப் போலவும் இருக்கும். ஏற்கனவே படைவிலக்கம் செய்து வந்ததை சிறிதுகாலம் நிறுத்திவிட்டு மீண்டும் துவங்கியதுதான்; தனிச்சிறப்பு எதுவுமில்லை என்பது போலவும், இருக்கும். மீண்டும் படைவிலக்கம் எப்போது என்பது பேச்சுவார்த்தையில்தான் தீர்மானிக்கப்படும். இப்போது அடையாளமாக 600 பேரை விலக்கிக் கொண்டது கூட கண் துடைப்புத்தான். இலங்கையை ஆக்கிரமித்துள்ள இந்திய இராணுவத்தினரிடையே விரக்தி, வெறுப்பு, பயம், ஆத்திரம், கலக மனப்பான்மை குடி கொண்டுள்ளது. அதிகாரிகளுக்கு எதிரான கலகமாக கூட வெடிக்கிறது. எனவே சுழற்சி முறையில் அங்குள்ள துருப்புக்களை மாற்றிக்கொண்டே இருக்கிறது இந்திய இராணுவம். அப்படிப்பட்ட மாற்றத்தைப் போன்ற சுகான் இந்த அடையாளப் படைவிலக்கம்.

யும் பொருட்களைப் புறக்கணிக்கும். இந்தியர்களை வெளியேறும்படி கேட்டுவைத்தபோது, பீதி அடையாதவர்கள் நட்சத்திர விடுதிகளுக்குள் சென்றனர். இந்தியர்களுக்கு உத்தரவு

வாற்றுக்கும் மேலாக, இறுதி இலங்கையின் மீது முழு அளவு சரண்படுத்தல்கள் பின்வரும் ஏற்பாடு செய்தது : ஏற்கனவே ஈழத்தில் 1000 இராணுவத்தினர் (உண்மை வலட்சம் பேர் உள்ளனர்) போதா மெலும் 25,000 துருப்புக்களை மட்டும் தயார் நிலையில் வைத்தது மூலம் பிரேம்தா, மிக்-23 ஆகிய அதிநவீன ஆயுதக் குண்டு வீசும் நான்கு அணி யாளர்கள் தயார் நிலையில் வைத்தது. ராணுவ வீரர் என்ற விமானத்தாங்கிக் கிய போடபல போர்க்கப்பல்கள், தாக்கு கைகள் தாக்குவதற்குத் தயார் நிலை யில் வைக்கப்பட்டன. குறிப்பாக

பொதுக்கூட்டத்தில் உரையாற்றும் ஜே.வி.பி. இயக்கத் தலைவர் ரோகண விஜயவீரா.

வகை குறிவைத்து நிறுத்தப்படும்படி நகருக்குள் புகுந்து அதிரடித் தாக்குதல்களைத் தனிப்பயிற்சி அளவிலும் பிரேம்தாவுக்கும் மேலும் முக்கியமாக, மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர்களைப் பணயக் கைதிகளாக இலங்கைப் போரை நடத்தத் தடுக்க அமெரிக்க ஏகாதிமான் கொள்கைகளும் அதே உத்தி. தமது அளவின் உயிரைப் பாதுகாக்கப் படுகின்றன. இந்தியப் போலீசு தாக்குவது செய்திருந்தது.

பிரேம்தா, நேர்மையான அரசுத்திர க மாற்றமாக, அக்கிரமமான, அநீ த குற்றம் பரிசீலிக்க, நாசவேலைகள் ரசே பணியும்படி பிரேம்தாசாவை நிர்

ஆனால் பிரேம்தாசர் சமரசத்துக்கு உடன்பட்டதற்கு இவைகூட காரணங்கள் அல்ல. படை விலக்கத்துக்கு மறுத்துவிட்டு போர்த் தயாரிப்பில் இந்தியா இறங்கிவிட்டது. இவ்வளவு பெரிய இராணுவ வல்லரசுக்கு எதிராக மிகச்சிறிய இலங்கை நேரடிப் போரில் இறங்குவது தற்கொலையாகும்; எனவே முறையான - கிரமமான போருக்குப் பதில் கொரில்லா, "நாசவேலை", போன்ற இரகசியப் போர் நடத்துவதும், சர்வதேச அரங்கில் பிரச்சாரம் செய்வதும் தான் வழி!

சர்வதேச அரங்கிலே பிரச்சாரம் என்பது களத்திலான போரில் பெரிதும் சாதகமான நிலைமையைத்தராது. மாறாகமேலும் மூர்க்கமாக இந்தியா தாக்கக் கூடும். எனவே முறையற்ற - கிரமமற்ற போர் தான் ஆக்கிரமிப்புக்கு எதிரான ஒரே தீர்க்கமான வழி. அப்படிப்பட்ட போரை நடத்துவதற்கு ஜே.வி.பி.யும் புலிகளும் தான் தயாராய் உள்ளனர். ஆக்கிரமிப்புக்கு எதிரான போரில் ஆயுத உதவி உட்பட அனைத்து

வகைகளிலும் அவர்களுடன் ஒத்துழைக்க மறுப்பது பிரேம்தாசா கும்பலை மேலும் தனிமைப்படுத்திவிடும். ஆனால் ஆயுதம் முதலிய உதவிகளைத் தருவதால் ஜே.வி.பி. யும் புலிகளும் மேலும் பலம் பெற்று வளர்ந்துவிடுவதோடு இலங்கை இராணுவத்துக்குள் ஊடுருவி ஆதரவு திரட்டிக் கொண்டுவிடுவது மேலும் எளிதாகிவிடும். அப்படிப்பட்ட போக்கு இந்திய ஆக்கிரமிப்புக்கு எதிராக மட்டுமின்றி பிரேம்தாசா கும்பலுக்கும் எதிராகவே திரும்பிவிடும். ஜே.வி.பி.யும் புலிகளும் அதிகாரத்தைப் பிடிப்பதற்கு கூடுதலான வாய்ப்பாகிவிடும்.

இந்திய ஆக்கிரமிப்பு - ஆதிக்க, விரிவாக்க இராணுவம், ஜே.வி.பி. 'கலக'ப் படை ஆகிய இரு ஆயுதந்தாங்கிய சக்திகளுக்குகிடையே சிக்கிக் கொண்டுள்ளது பிரேம்தாசா கும்பல். இந்தியப் படைவிலக்கம் செய்வதன்மூலம் ஜே.வி.பி.யிடமிருந்து

முன்முயற்சியையும், மக்கள் ஆதரவையும் பறித்துவிட அது முயன்றது. ஆனால் இந்தியா தனது ஆக்கிரமிப்பு - ஆதிக்க, விரிவாக்க நோக்கங்களில் பிடிவாதமாக நிற்கிறது. அதேசமயம் இந்தியப் பொருட்கள் புறக்கணிப்பு - இந்தியர் வெளியேற்ற உத்தரவு, போக்குவரத்துத் தொழிலாளர் போராட்டம், ஊரடங்கு உத்திரவு ஆகிய போராட்டங்கள் மூலம் ஜே.வி.பி.யின் சக்தி பூதாகரமாக, தனது ஆட்சியை அச்சுறுத்துவதாக வளர்ந்துவிட்டதைக் காண்கிறது, பிரேம்தாசா கும்பல். அதனால்தான் இந்தியாவுடன் திடீர் சமரசத்துக்கு இணங்கியுள்ளது.

1971 இல் எந்த ஜே.வி.பி. இயக்கம் அபாயகரமானது, அடியோடு ஒழித்துவிட வேண்டும் என்று இங்கிலாந்து, இந்தியா உட்பட ஏழு நாட்டுப் படைகளை ஏவினார்களோ, அதே ஜே.வி.பி. இப்போது போட்டி அரசாங்கத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது. படைவிலக்கக் கெடுவின் இறுதி மூன்று நாட்கள் கண்டதும் கடும் ஊரடங்கு உத்தரவையும் மீறி பல நகரங்களில் ஆயிரக்கணக்கான மக்களை திரட்டி ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தியது. 300 பேர்கள் மாண்ட போதும் போராட்டம் ஓயவில்லை. அடுத்த இரண்டு நாட்கள் ஜே.வி.பி.யே வெற்றிகரமாக ஊரடங்கு நடத்தியது.

அதிசயக்கத்தக்க திடீர் தலையீடு இல்லாத பட்சத்தில் பிரேம்தாசா அரசை வீழ்த்திவிட்டு ஜே.வி.பி.யின் "சமூக பாசிச, தேசிய வெறி சோசலிச" அரசு நிறுவப்படுவதை யாராலும் தடுக்க முடியாது. அது தெற்கு ஆசியாவில் ஒரு அரசுபயங்கரவாத இயக்கமாகி, "புரட்சி"யை ஏற்றுமதி செய்யும் என்கிற யதார்த்தத்தை உலக வல்லரசுகள், குறிப்பாக இந்தியா காண மறுக்கிறது.

பிரேம்தாசாவும் ராஜீவ்வும் இப்போது நடத்தும் பேச்சுவார்த்தைகள் மூலமாக கூட அவர்களுக்குள்ளும் ஒரு சமரசத் தீர்வைக் காண்பது சாத்தியமில்லை. ஏனெனில் புலிகளூடன் சமரசம் ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்கு ஈடாக அவர்களுக்குத் தருவதற்கான "அரசியல் சன்மானம்" எதுவும் இந்திய - இலங்கை அரசுகளிடம் கிடையாது. ஈழத்தில் உள்ள இந்திய அடிவருடிகளைப் பலியிட்டுத்தான் இந்தியா எதையும் தரமுடியும். அப்போதும் இந்தியா தனது ஆக்கிரமிப்பு - ஆதிக்க, விரிவாக்க நலன்களை விட்டுக் கொடுத்து, படைகளை முற்றாக விலக்கிக் கொள்ளாது. அப்படி படைவிலக்கம் தவிர்க்கமுடியாதானால் தனது ஆக்கிரமிப்பு - ஆதிக்க, விரிவாக்க நலன்களுக்காக போரிடும் நோக்கத்தோடு ஈழத்திற்கு அனுப்புவதற்காக மாஜி ராணுவத்தினரை கொண்டு படை திரட்டுகிறது ராஜீவ் கும்பல். ஏற்கனவே அடிவருடிகளின் படைமையையும் அங்கே உருவாக்கியுள்ளது.

ஜனநாயகம், சமத்துவம் அடிப்படையில் நாடுகள், தேசங்களுக்கிடையிலான பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணுவதைத் தவிர வேறுவழி கிடையாது. இந்திய - இலங்கை பாசிச ஆளும் கும்பல்கள் அதற்கு ஒரு போதும் சம்மதிக்கமாட்டா. எனவே ஆக்கிரமிப்புக்கு எதிராக தேச பக்தப் போரும், தேசிய இன விடுதலை உட்பட பாசிசத்துக்கெதிரான ஜனநாயகப் புரட்சியும் வெற்றிபெறும் வரை இந்த நெருக்கடிகள் தொடரும்.